

GÖTEBORGS UNIVERSITET

Det här verket har digitaliserats i ett samarbete mellan Litteraturbanken och universitetsbiblioteken i Göteborg, Lund, Umeå och Uppsala.

Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den tolkade texten kan innehålla fel.

Därför bör du visuellt jämföra den tolkade texten med de scannade bilderna för att avgöra vad som är riktigt.

Om du anser dig ha upphovsrätt till detta material, ber vi dig vänligen kontakta Göteborgs universitetsbibliotek.

The digitisation of this work is a collaboration between The Literature Bank and the university libraries in Gothenburg, Lund, Umeå and Uppsala.

All printed text is OCR processed into machine readable text. This means that you can search the document and copy its text. Older documents with print in poor condition can be hard to process and may contain errors. Compare the interpreted text visually to the scanned image to determine what is correct.

If you believe you own the copyright to this work, please contact the Gothenburg University Library.

GÖTEBORGS
UNIVERSITET

LUNDS
UNIVERSITET

UPPSALA
UNIVERSITET

SVENSKA KUL-PARNASSEN.

N:o 8.

DEN ENGELSKA LORDEN OCH DE ÄDLE RÖFVARNE

DRAMATISKT FRAGMENT I EN AKT

af J. H.

BEARBETADT FÖR SCENEN

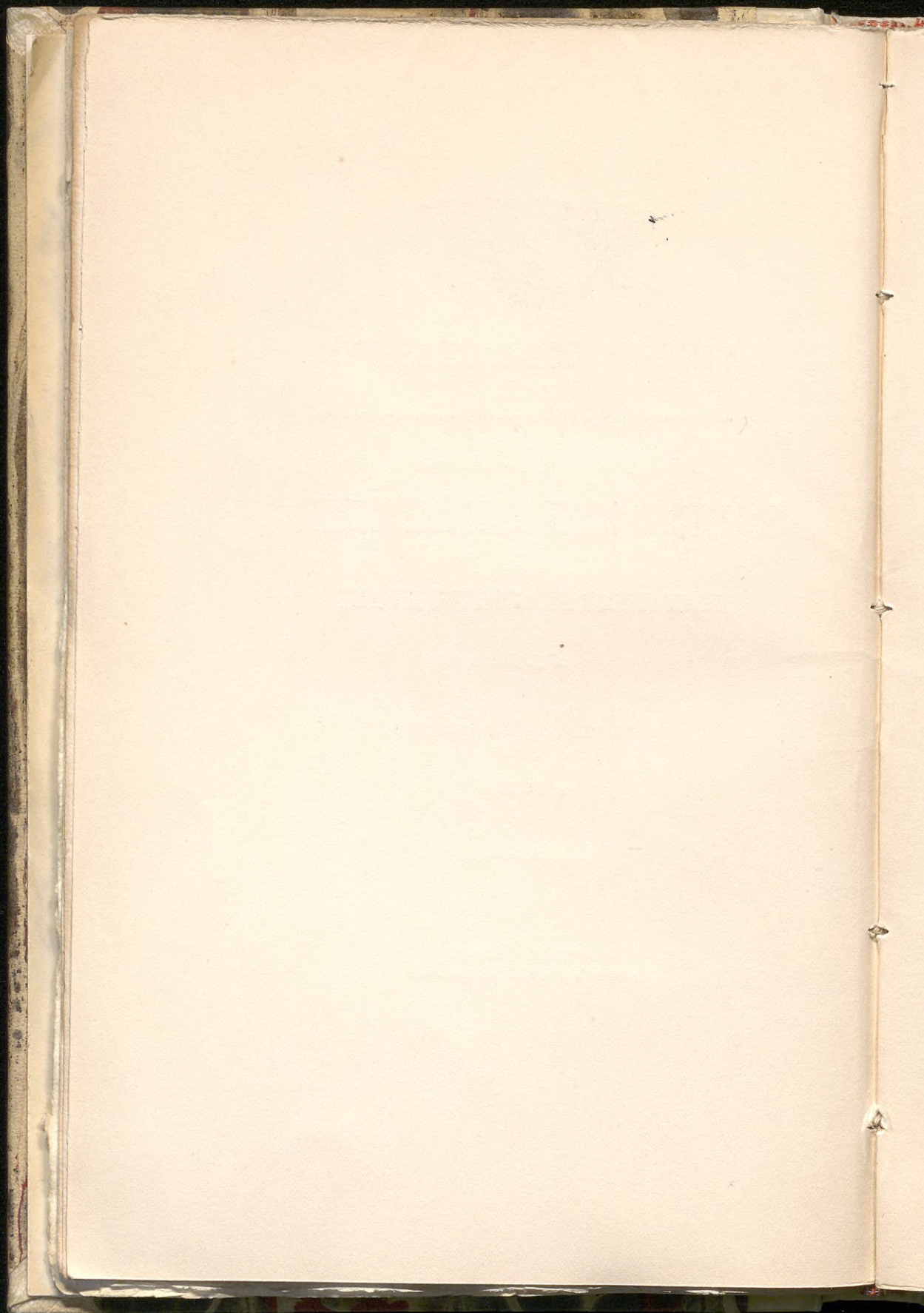
af M. E.

UPSALA 1895

ALMQVIST & WIKSELLS BOKTR.-AKTIEB.

Personerna:

BENVENUTO CELLINI, Rövareanförare.

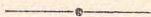
RINALDO, }
ORLANDO, } Rövare.
GERMANO, }
ROMANO, }

LORD POMERANS.

LADY POMERANS.

POLISMÄSTAREN.

POLISMÄSTARINNAN.

*Teatern föreställer en vild och hemsk skog på Sicilien.
Natt. Kring en stor och förfärlig lägereld sitta BENVENUTO CELLINI, RINALDO och ORLANDO och spela vira. Ett stycke derifrån står GERMANO och kokar kaffe. Vid en nära intill olycksplatsen stående buske sitter ROMANO och dricker punsch.*

Scen I.

ROMANO (*sjunger*).

(Mel. ur Kärleksdrycken.)

Ensamheten mig förtjusar
Här i denna öde skog.
Bäcken sorlar, vinden susar,
Och man ser ej någon krog.
Lite' enkelt, det är gifvet,
Men med punsch och spel och sång
Smakar ändå röfvarlifvet
Ganska bra för någon gång. (*Dricker.*)

KÖR.

Smakar ändå rövvarlifvet
Ganska bra för någon gång.

ROMANO.

Just så satt i forna tider
Anne Malet de la Graville,
Tills hon en gång sent omsider
Dog ihjäl sig och blef still.
Så satt också många gånger
Med sitt punschglas och sin vän
Enligt mycket gamla sånger
Fru Enfance de Saint-Vivien. (*Dricker.*)

KÖR.

Enligt *mycket* gamla sånger
Fru Enfance de Saint-Vivien.

ROMANO.

Förr var lifvet mera bråkigt,
Nu går det sin stilla lunk,
Och om här blir alltför tråkigt
Tar jag mig en liten klunk
Konjak och Apollinaris,
Och så har två bref jag här
Från en fru till Gaston Paris
Och en tant till Paul Meyer. (*Dricker.*)

KÖR.

Från en fru till Gaston Paris
Och en tant till Paul Meyer.

RINALDO. Grande misère ouverte royale.

ORLANDO. Ja, det kan man verkligen kalla det! Här sitta vi dag ut och dag in och spela vira och lefva på kaffe och punsch, och inte så mycket som en engelsk lord att roffa en gång!

CELLINI. Har ni sett Allehanda för i afton? Här ska ni få höra: »*Tjenstledighet* är beviljad professor Johan Hagströmer för utrikes resa. Såsom hans vikarie är förordnad professor Trygger, hvars professur under tiden skall uppehållas af professor Blomberg. Professor Blomberg är såsom riksdagsman denna termin hindrad att tjenstgöra.» Tänk om professor Hagströmer på sin resa händelsevis skulle komma den här vägen! Han skulle allt vara ett fett offer för oss.

RINALDO. Jag sa' Grande misère ouverte royale.

CELLINI. Det är ett högst ovanligt spel. — Nå, Trygger, som har kommit in i Unionskommittén.

ORLANDO. Då gör han nog processen kort med de stackars norrmännen.

RINALDO. Ja då, nu är det allt bäst att de riksakta sig.

ORLANDO. Jag lägger mig. — Men tyst! jag hör en vagn komma. Antingen är det en engelsk lord, eller är det professor Hagströmer.

Scen 2.

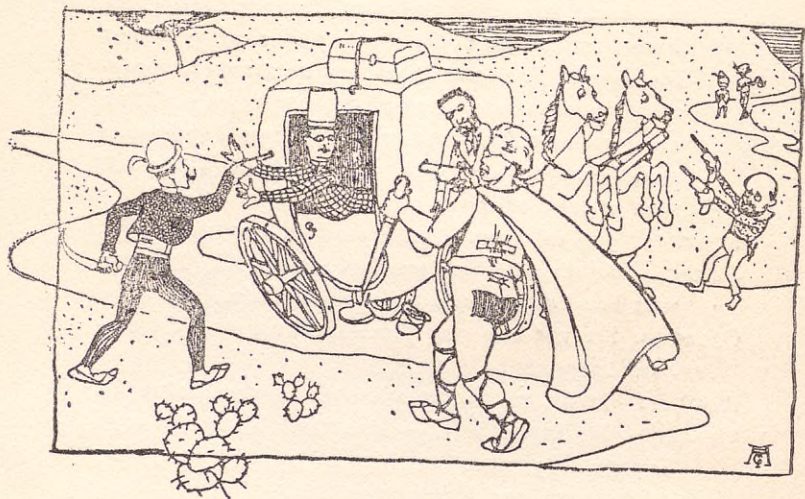
(En vagn kommer körande. Rövvarne med revolverar i händerna kasta sig öfver den och släpa ut Lorden och hans fru.)

CELLINI. Kom hit Germano och Romano! Tag af det engelska herrskapet alla deras granna kläder och sätt på dem rövvarkläder i stället.

LORDEN. Jag anhåller att få behålla ylletröjan, ty på sista tiden har jag varit lite' förkyld, och här går säkerligen malarian. Jag tycker mig redan se bakterier. (*De taga af Lorden kläderna.*)

ROMANO. En så'n rackare! De här ä ju vända två gånger!

CELLINI. Sätt dig nu här, mylord! så skola vi spela af dig dina penningar. Vi spela med tringel, och du måste säga gök minst hvarannan gifning. Romano ställer sig bakom honom med revolvern, och har han tvåan i alla färger, så skjuter du ned honom utan pardon.

LORDEN. Det kan man verkligen kalla tvångsgök!

CELLINI. Och då kaffet blir färdigt, får Germano med vanlig älskvärdhet underhålla Ladyn.

LORDEN. Jag säger Gök.

CELLINI. Romano! Se efter om han har tvåorna.

ROMANO. Nej, inte en enda.

CELLINI. Jaså, som vanligt.

RINALDO. Spelas spelet?

LORDEN. Nej det här går verkligen för långt! Ida! spring och hör efter i Juridiska Byrån hur vi ska bära oss åt. Kanske fins det en lagbok der.

LADYN. Den byrån är slut för länge sedan; i den förvarar Säves Marie sitt duktyg och sitt porslin.

LORDEN. Nå, spring och se efter om du kan få tag i någon polis då.

LADYN (*till Germano*). Herr Germano har väl ingenting emot det?

GERMANO. Nej, hur skulle jag kunna neka en dame något!

ORLANDO (*munlar mellan tänderna nästan ohörbart*). Ja, hur? — — Det nationalekonomiska hur?

Scen 3.

(*Polismästaren kommer in i full ornat, åtföljd af sin sekreterare. Han bugar artigt för Lorden.*)

LORDEN. Fatta mod, herr Zethelius!

RINALDO (*knuffar på honom och hviskar*). Det är inte herr Zethelius.

LORDEN. Gratulerar till examen!

ORLANDO (*knuffar på honom och hviskar*). Nej! — Det är polismästaren på Sicilien!

POLISMÄSTAREN. I betraktande af och likmätigt mitt embete, icke mindre än mina gullgalonerade byxor och min gyllene båtshake — förbjuder jag dessa rövare att öfverfalla resande och med dem spela vira, af hvad slag den än är. — Och nu skall undersökningen begynna. — Har Mylord blifvit öfverfallen af dessa rövare?

LORDEN. Ja.

POLISMÄSTAREN. Gjorde Mylord motstånd?

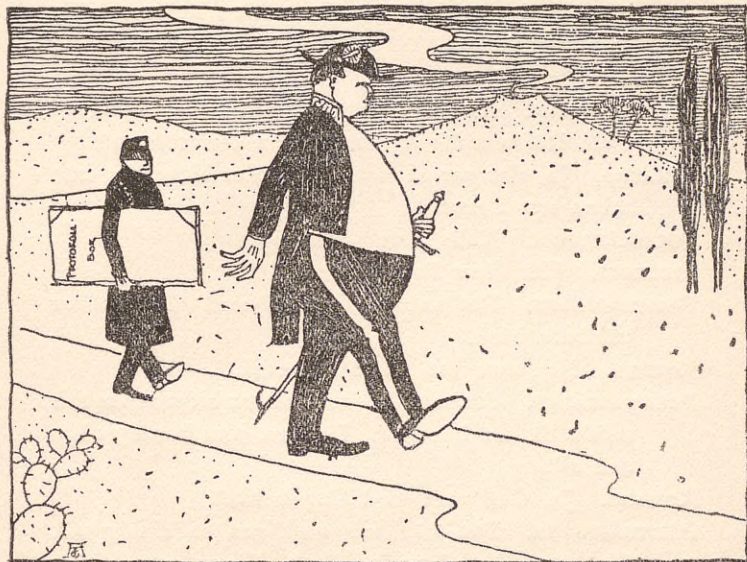
LORDEN. Ja.

POLISMÄSTAREN. Hur stort?

LORDEN. Så stort som en bonus pater familias anständigvis kan göra.

POLISMÄSTAREN. Anteckna det till protokollet. — Har Mylord någonsin varit intagen på finkan?

LORDEN. Nej, men på grund af min praxis har jag mycket studerat finkska förhållanden.

POLISMÄSTAREN. Anteckna till protokollet, att han tycks vara oskyldig. — Hvar är Rinaldo?

RINALDO. Här, herr Polismästare!

POLISMÄSTAREN. Har Rövaren förut varit intagen på finkan?

RINALDO. Ja, under min studietid.

POLISMÄSTAREN. Ja, det var så länge se'n, så det är ingenting att fästa sig vid.

RINALDO (*som förstår anspelningen*). Visst inte. Jag är en lärd, en kammarlärd, *en första kammarlärd*.

POLISMÄSTAREN. Jaså, Röfvaren sitter i första kammarn. Nå ja, det är ju så vanligt. Kan Röfvarn hålla fosterländska tal?

RINALDO. Ja då!

POLISMÄSTAREN. Anteckna det till protokollet. — Hvad hade Röfvarn för sig, innan han blef röfvere?

RINALDO. Ja, det var så mycket, så det hinner jag inte räkna upp i natt.

POLISMÄSTAREN. Kalla fram Orlando!

ORLANDO. Här, herr Polismästare!

POLISMÄSTAREN. Det var en liten röfvere! Han röfvar väl bara barn.

LORDEN. Nej vars, han var med också.

POLISMÄSTAREN. Att inte Röfvarn skäms att vara ute och sudda på det här viset, Röfvarn som har eget hus och allting.

ROMANO. Ja, Gud vare med Davids hus!

POLISMÄSTAREN. Det här var verkligen en kinkig sak. Fins det icke några indicier? Någon svamp eller dylikt? — Nå, svara mig nu uppriktigt, vid vite af 10 kronor: Om nu Lorden verkligen hade haft alla tvåorna i Gök, var det då herrarnas afsigt att skjuta honom?

ALLA. Ja!

POLISMÄSTAREN. Visste inte Röfvarne att det är förbjuden tid? Skulle ni verkligen vilja handla så samvetslöst mot en man, som inte en gång vill skjuta en tjäder utan att skicka hem efter lagboken.

GERMANO. Ja, men det här är en tvåbent fogel.

POLISMÄSTAREN. Vid min båtshake! Karlen är qvick.

— Och ni, skäms ni verkligen inte att mörda en oskyldig människa?

ORLANDO. Så alldeles oskyldig är han dock icke. Det var inte så länge sedan han ville nedrifva den akademiska qvarnen i Upsala.

POLISMÄSTAREN. Hvarför ville Mylord det?

LORDEN. Jag ville inte ha qvar'n i staden.

POLISMÄSTAREN. Ja, det må vara det, Lorden är i alla fall en utmärkt man; det är t. ex. honom Långholmarne ha att tacka för hela sin existens, liksom det är han, som först utfärdat det sedermera så gängse uppropet: Akta finnarne!

Scen 4.

(En vagn kommer och Polismästarinnan stiger ut.)

LORDEN. Tjenare, tjenare, fru Polismästarinna. Hur står det till med den lilla?

ORLANDO *(knuffar på honom och hviskar)*. Det är visst något misstag.

POLISMÄSTARINNAN *(till Polismästaren)*. Jag kommer för att hemta dig. Klockan är redan mycket och det är tid att gå och lägga sig.

POLISMÄSTAREN. Jaså, jag visste inte att klockan var så mycket. Vänta, jag kommer med detsamma. Jag måste bara göra en fråga till: Hur gammal är Mylord?

LORDEN. Jag fyller 50 år i dag.

POLISMÄSTAREN. Jaså, ja det var bara det jag ville veta. Gratulerar. Adjö, adjö, målet är förlikt.

Scen 5.

ORLANDO. 50 år på dagen! Nej så'n tur! Då sluta vi väl viraspelet?

LORDEN. Ja, om jag då i stället får lof att be alla röfvarne vara så goda och vara välkomna i mitt slott, Järnbrogatan 14, precist kl. 5 i dag.

RINALDO. Tackar så mycket.

KÖR af Rövvarne.

(Mel. ur Kärleksdrycken.)

1. Fast vi något illa farit
Under qvällen med vår lord,
Meningen ej dålig varit,
Om ock lexan varit hård.
Nu har natten oss förvandlat,
Och vi ångra oss igen,
Att enhvar af oss har handlat
Mer som röfvare än vän.

Ja enhvar af oss har handlat
Mer som röfvare än vän.

2. Förr'n ridån vi låta falla
Och med pjesen göra halt,
Mangrant samla vi oss alla
Kring hans välkända gestalt,

Och vi täfla att få trycka
Varmt den hand oss öppen står
För att önska honom lycka
Till hans fyllda 50 år.

Ja, vi önska honom lycka
Ännu minst i 50 år.

